

носѣха бѣли значки, да прѣдложатъ капитулиране съ условия, ала Русситѣ, които бѣха господари на положението, не дадоха и да се продума за друго, освѣнъ за едно чисто и просто капитулиране и въ сѣщото врѣме настѣпиха отъ всички страни. При всичко, че турскитѣ войски бѣха прѣкратили огъня, Русситѣ не прѣстанаха въ продължение на повече отъ половинъ часъ да стрѣлятъ силно отъ укрѣпленията, находящи се прѣдъ Долни-Джбникъ, върху мостоветѣ на рѣката и върху мѣстото, гдѣто бѣха натрупани злочеститѣ емигранти съ колата на обоза. Тѣ забравиха въ това обстоятелство, че, даже и въ врѣме на война, единъ цивилизованъ народъ не трѣбва никога да тъпче подъ кракъ священитѣ закони на чловѣчеството.

Войскитѣ отъ 2-а дивизия, които защитаваха укрѣпленията, находящи се надъ Търнене и надъ полето на р. Видъ, биха могли да се сражаватъ още нѣколко врѣме, но тѣ бѣха съвършено изгубили бодростъ и готови бѣха да сложатъ оружие.

Боя се продължи 5 часа. При всичко, че неприятелскитѣ войски бѣха по многобройни и макаръ че имаше да се борятъ съ такива укрѣпления [напрѣдъ си, турскитѣ войски изначало взеха върхъ и нанесоха огромни загуби на неприятеля. За зла чѣстъ,